

PREDSTAVITEV SLOVENSКИH REPRESENTANC

Sandi Kofol
predsednik BZS

Balinarski šport je po številu kolajn eden najuspešnejših v veliki družini slovenskih športov. Naše tekmovalke in tekmovalci so na evropskih in svetovnih prvenstvih za mladince, članice in člane od leta 1992 naprej osvojili kar 134 kolajn – od tega 38 zlatih.

Naša zveza namerava še naprej veliko pozornost namenjati mladim, izobraževanju strokovnih kadrov ter bo tudi v prihodnje omogočila vsem reprezentančnim selekcijam kar najboljše razmere za vadbo in priprave, saj se zavedamo, da brez tega ne bo novih uspehov.

Predvsem pa si želimo popularizirati našo športno panogo, saj jo širša javnost premalo pozna. Zaradi tega, ker balinanja ljubitelji športa ne vidijo na televizijskih zaslonih in ne morejo oceniti, kako zahtevne so posamezne

discipline. Predvsem petminutno hitrostno zbijanje, nepredvidljivo natančno zbijanje, štafeta, bližanje in zbijanje vkrog, ki zahteva kompletnost igralca, ob že dolgo časa uveljavljenih klasični igratih posameznikov in dvojic. Naše najmočnejše ekipno državno tekmovanje šteje osem klubov v super ligi, imamo še dve prvi in tri skupine druge lige, tudi ženska je že nekaj časa razdeljena na dve skupini.

Veseli smo, da je slovensko balinanje ta čas v samem svetovnem vrhu. Tudi letos so pred našimi reprezentantkami in reprezentanti veliki izzivi – svetovno prvenstvo za ženske v Manisi v Turčiji, moško evropsko prvenstvo v Pazinu na Hrvaškem ter svetovno prvenstvo za starostni kategoriji U-18 in U-23 v francoskem Eybensu.

V brošuri vam predstavljamo vse slovenske reprezentančne selekcije.

Davor Janžič
 Rojen: 10.7.1981
 Klub: Forno (Italija)
 Bivališče: Kranj

Kolajne

- Z** – 2005 SP Torino, dvojice (z Moličnikom)
- Z** – 2006 EP Reka, krog
- Z** – 2009 SP Macon, dvojice (s Tonejcem)
- Z** – 2010 EP Tivat, dvojice (s Tonejcem)
- Z** – 2010 EP Tivat, natančno zbijanje
- Z** – 2011 SP Feltre, natančno zbijanje
- S** – 2007 SP Grude, dvojica (z Moličnikom)
- S** – 2008 EP Savigliano, natančno zbijanje
- B** – 2008 EP Savigliano, dvojica (s Tonejcem)

»Le 300 metrov stran sem stanoval od balinišča na Trati. S škofjeloškimi vrstniki smo najprej igrali nogomet, potem košarko, potem smo šli balinat, nekateri smo pri zadnjem ostali. Izbral sem pravi šport. Začel sem igrati v Trati pri mladih, potem sem štiri leta igral v članskem moštvu. Sedem let sem bil v Italiji pri Potneseu, zdaj sem drugo leto v Fornu,« pravi doslej najuspešnejši slovenski balinar s šestimi zlatimi članskimi odličji na EP in SP.«

Davor meni, da bodo naši na prvenstvu stare celine na Hrvaškem naskakovali zlato v vseh šestih disciplinah, saj so dovolj kakovostni. »Večina naših najboljših balina v tujini, tako je doma raven tega športa malce osiromašena. V klubih še kar dobro delajo, res pa je, da danes ni več takšne množičnosti kot takrat, ko sem jaz začenal,« še pove Davor o položaju balinanja doma, ki ga kot predsednik BK Center Kranj dobro pozna.

»Ob balinanju se zadnje čase veliko več posvečam družini - hčerki Neji in soprogi Kseniji, seveda imam še kar nekaj časa za druge konjičke, predvsem rad igram tudi tenis in šahiram. Jeseni me čakata dva pomembna izpita: Balinarski na prvenstvu stare celine, poleg tega bom zagovarjal diplomu na Fakulteti za kemijo.«

Jure Kozjek

Rojen: 18.2.1985

Klub: Canova (Italija)

Bivališče: Ljubljana

Kolajni

Z – 2011 SP Feltre, klasično

S – 2010 EP Tivat, klasično

Jure se je z balinarskimi krogami srečal v Snebarjah, saj ni daleč stanoval. Hitro je napredoval in zaigral za prvo moštvo Sloge. Športno pot je nadaljeval v Zarji, igral tudi za Trato in za hrvaškega prvaka Trio iz Buzeta, zdaj je v Italiji. Zanj je klasična igra kraljevska disciplina, saj zahteva odličnost v bližanju in zbijanju. Lani je bil v tej disciplini v Italiji svetovni prvak, potem ko je v finalu premagal Italijana Narija.

Diplomant ljubljanske Fakultete za šport verjame, da bo tudi evropsko prvenstvo na Hrvaškem Slovincem navrglo nekaj kolajn:

»Brez dvoma se bomo zelo dobro pripravili in bomo v Pazinu naskakovali najdragocenejša odličja v vseh šestih disciplinah. Z zadnjimi uspehi na SP in EP smo si ustvarili visok 'rating', imamo zelo kakovostno zasedbo in smo pred Pazinom upravičeno veliki optimisti. Konkurenca ni od muh, vendar ne smemo zapravljati ugleda. Imamo generacijo odličnih igralcev, dobro se med seboj razumemo in sem prepričan v nov uspeh.«

Od nedavnega živi v pravi balinarski 'familiji'. Reprezentantka Nina Sodec mu je pred dvema mesecema povila hči Eli. Zato se v zadnjem času veliko več zaposlen z družinskimi obveznostmi in za druge hobije sploh nima časa. Študij na ljubljanski Fakulteti za šport nameravam kmalu končati in kasneje ostati v športnih vodah kot pedagog ali trener.

Aleš Borčnik

Rojen: 21.4.1986
 Klub: Forno (Italija)
 Bivališče: Vodice

Kolajne

- Z** – 2009 SP Macon, hitrostno zbijanje
- Z** – 2009 WG Kaohsiung, hitrostno zbijanje
- Z** – 2011 SP Feltre, štafeta (z A.Petričem)
- S** – 2008 EP Savigliano, hitrostno zbijanje
- S** – 2009 SI Pescara, hitrostno zbijanje
- B** – 2008 EP Savigliano, štafeta (z A.Petričem)
- B** – 2009 SP Macon, štafeta (z E.Petričem)
- B** – 2010 EP Tivat, štafeta (z A.Petričem)
- B** – 2010 EP Tivat, hitrostno zbijanje
- B** – 2011 SP Feltre, hitrostno zbijanje

Ker sta mati Mija in oče Darko v balinarskem športu, ni moglo biti drugače z Alešem. Začel je s šestimi leti, se najprej posvetil bližanju, zadnjih dvanajst let pa je specializiral hitrostno zbijanje in s tem štafeto. Spremenil je način treninga, začel paziti na prehrano in vse ostalo, kar je pomembno za vrhunškega športnika. Vse je izvedel kot priden študent Fakultete za šport. Leta 2009 in lani sta se mu je uresničili dve veliki želji – postal je svetovni prvak v 'brzincu' ter z Anžetom Petričem najboljši na svetu v štafetnem zbijanju.

'Brzinec' zahteva svoje, vsak dan mora 'Boro' preteči po nekaj kilometrov. Tudi zato, ker si v Pazinu na EP septembra želi: »Rad bi bil evropski prvak v hitrostnem in štafetnem zbijanju! Pričakujem še kakšno odličje tudi v ostalih disciplinah. Imamo zelo kakovostno reprezentanco, vsi smo ostali skupaj in so tudi zato naši cilji zelo visoki. V zadnjih letih smo se prebili v svetovni vrh, kjer želimo ostati še naprej,« pravi eden od naših reprezentantov, ki igrajo v tujini, kar jim zelo koristi.

Je eden tistih, ki se namerava z balinanjem preživljati. Aleš je diplomiral profesor športne vzgoje ter trener fitnesa in nič čudnega ni, da je kot športni izobraženec in še aktivni tekmovalec že začel z delom tudi kot trener. Pomaga našim reprezentantkam, pa tudi moškim selekcijam pri doseganju boljših izidov v hitrostnem in natančnem zbijanju.

Dejan Tonejc

Rojen: 6.7.1981
 Klub: Forno (Italija)
 Bivališče: Begunje

Kolajne

- Z** – 2009 SP Macon, dvojica (z Janžičem)
- Z** – 2010 EP Tivat, dvojica (z Janžičem)
- S** – 2008 EP Savigliano, krog
- B** – 2008 EP Savigliano, dvojica (z Janžičem)

Dejan je začel z balinarskimi koraki zelo zgodaj predvsem ob bratu Petru in sicer v Lescah. Od tam je 'zajadral' na Jesenice, igral tudi v kranjski Planini, ter potem za sezono in pol odšel v Italijo, v Pontese. Po vrnitvi domov je kratko obdobje balinal v ljubljanskem Krimu, potem pa se je nekako ustalil v moštvu Radovljičanov. Zdaj je že nekaj časa spet v tujini z nekaterimi našimi reprezentanti.

Čprav Tonejc ni izraziti bližalec ali zbijalec, pa gre za kompletnega balinarja, ki je dober v vseh disciplinah. Že štiri leta igra z Davorjem Janžičem v reprezentančni dvojici in se dobro poznata, posebej pa dobro ujameta v igri, kar je zelo pomembno. Pred nastopom na prvenstvu stare celine meni, da ima Slovenija zelo dobro reprezentanco, ki bo naskakovala kolajno v vseh disciplinah. Prepričan je, da bo znova dokazala, da veliki uspehi in odličja na prejšnjih evropskih in svetovnih prvenstvih niso bila plod naključja.

Nekatere dvoboja na najvišji ravni Gorenjec doživlja tudi zelo čustveno, kar ga včasih 'stane' kakšne krogle. Sicer pa je zelo zanesljiv in stabilen ter 'trd' igralec, ki ob igri v dvojici zelo uspešno obvlada potrebne 'zakonitosti' tudi v bližanja in zbijanja v krog.

Anže Petrič

Rojen: 26.7.1988

Klub: Hrast Kobjeglava

Bivališče: Gradišče pri Vipavi

Kolajne

Z – 2011 SP Feltre, štafeta (z Borčnikom)

B – 2008 EP Savigliano, štafeta (z Borčnikom)

B – 2010 EP Tivat, štafeta (z Borčnikom)

Na balinišče ga je jemal s seboj oče Jožko, fantič je bil hitro 'za' in začel bližati in se spoznavati s krogli. Pred osmimi leti je bilo DP v hitrostnem in natančnem izbijanju in od takrat naprej ga je osvojil 'brzinec'. In on njega, postajal je vedno boljši, odpravljal napake, a veliko tega ga je naučil tudi Aleš Borčnik. Šlo je počasi, pač pa tako daleč, da sta postala svetovna prvaka v štafeti! Trening in stalno odrekanje, tudi igranje na Hrvaškem v Triu iz Buzeta se je poznalo...

»Moji kratkoročni načrti? Rad bi, da bi z Borčnikom v Pazinu postala tudi evropska prvaka v najini disciplini, saj nama to odličje še manjka. Lani je naša reprezentanca v Feltrah v Italiji pokazala, koliko je vredna, potrudili se bomo da ostanemo v samem vrhu mednarodne konkurence. Spet bomo prinesli domov 'kupček' kolajn,« je prepričan Primorec, ki poleg hitrostnega zbijanja in že omenjene štafete rad zaigra tudi v dvojici. Glede na mladost, bo še vrsto let član naše ekipe.

Potem, ko se je zaposlil v Petrolu, nima več veliko prostega časa. No, nekaj ga preživi s prijatelji in tudi prijateljicami, posebej rad zaide na Krim. Potem ko je začel igrati v moštvu hrvaškega prvaka, je študij na 'faksu' za gospodarski inženiring malce zapustil, a ga namerava končati. Sicer pa ga zanimajo tudi ostali športi, nima pa drugih hobijev. »Moj prvi je balinanje in ne zbiranje znamk!«

Erik Petrič

Rojen: 6.8.1983

Klub: Canova (Italija)

Bivališče: Planina pri Ajdovščini

Kolajna

B – 2009 SP Macon, štafeta (z Borčnikom)

»V klubu Planina Petrič so me potrebovali in moral sem začeti balinati!,« rad pove Erik, ki je hotel najprej na nogometni travnik in košarkarsko igrišče, vendar je bilo v Ajdovščino od doma predaleč.

Vsak začetek je težak, tako je bil tudi njegov, ko je šlo za zbijanje. A se je kmalu privadil, uigral in 'naštudiral' korake. Pred dobrim desetletjem se je specializiral le za tekaški disciplini hitrostnega in štafetnega zbijanja in pri tem ostal. Ti dve disciplini ima najraje.

Na vprašanje o možnostih na evropskem prvenstvu na Hrvaškem, je bil odločen: »Vsem tistim, ki so osvojili zlato lani na SP želim, da bi ga tudi letos na prvenstvu stare celine. Imamo zelo kakovostno moštvo, ki konkurenci nažene strah v kosti.«

Ko je pred štirimi leti odhajal igrati v Italijo, je bilo slovensko balinanje na visoki ravni. Čeprav nima natančne primerjave, saj ne igra doma, pa meni, da je kakovost padla. Vendar je državni prvak Lokateks Trata iz Škofje Loke na evropski ravni..

Erik je diplomiran inženir gospodarstva in je njegova zaposlitev vezana na visoko kemijsko tehnologijo. Rad zahaja v fitness, igra tenis ter posluša glasbo. Njegova glasbeni okus je – 'danse'...

Tadej Premru

Rojen: 26.12.1984

Klub: Forno (Italija)

Bivališče: Ljubljana

Kolajna

B – 2004 EP Chiavasso, štafeta (z Novakom)

Tadej je deda Eda enkrat pocukal za rokav na ljubljanski Špici. Ne z željo po igrači, temveč: »Jaz bi tudi rad balinal!«

In je začel 'premetavati' krogle, zelo mu je bilo všeč. Seveda atraktivno zbijanje, v začetku je štel, koliko krogel bo zapored zadel. Balinarska pot ga je potem vodila v Krim, za eno leto je odšel v Šiško in se vrnil na Rakovnik. Potem se je odločil za Trato, letos pa bo kariero nadaljeval v Italiji. Všeč mu je klasična igra, v zadnjih letih tudi krog, njegov rekord je 37 točk.

EP v Pazinu je za našo reprezentanco nova priložnost, da obogatijo veliko zbirko odličij. Tadej si želi vsaj eno, potihem računa na kaj več.

»Upam, da bom dobil priložnost v bližanju in zbijanju v krog. Zanesljivo bom zelo dobro pripravljen – za medaljo.«

Na vprašanje o kakovosti domačega ligaškega tekmovanja pravi, da po odhodu številnih igralcev v tujino, ni ravno na visoki ravni. »Domačo balinarsko sceno držita pokonci Damjan Sofronievski in Uroš Vehar!«

Končal je tri letnike srednje šole, potem je dobil dobro službo in se zaposlil. Posebnih hobijev nima, zelo pogosto tudi petanka. Rad posluša ,muziko' in ima izostren glasbeni okus.

Aleš Škoberne, selektor

Rojen: 30.9.1971

Bivališče: Ljubljana

Igral je za Polje, Brdo, Skalo in Krim. Bil je najmlajši reprezentant bivše skupne države, saj je imel komaj 18 let, ko je že zaigral za člansko reprezentanco na EP.

Največji uspeh v slovenski pa je dosegel na svetovnem prvenstvu leta 1999 v Lyonu, ko sta z Urošem Veharjem osvojila naslov svetovnih prvakov med dvojicami. Uspešna sta bila tudi leto kasneje v St. Chamondu, ko sta si na evropskem priborila bron. Leta 2004 je prevzel triletno delo z žensko reprezentanco Slovenije. Na krmilo moške je prišel leta 2008 in ravno pod njegovim vodstvom je naše reprezentanca dosegla doslej največje uspehe. Izjemno je bilo že SP 2005 v Torinu, ko so naši iz Italije prinesli domov dve zlati, srebrno in bronasto kolajno. Doslej najuspešnejše je bilo

SP leta 2011 spet v Italiji (Feltre), kjer so Slovenci 'potolkli' konkurenco. Njihova bera je bila kar tri zlate in bronasta in postali so najuspešnejša reprezentanca na svetu.

»Pomembno je, da skoraj vsi naši reprezentanti igrajo v tujini, v Italiji. Tam imajo močno ligo, saj je vsaka tekma 'na nož'. Za EP v Pazinu bomo imeli generalko v Tivtu na tradicionalnem peteroboju. Prepričan sem, da bomo tudi na evropskem prvenstvu pokazali, da smo ena vodilnih sil in da bo, ob dobrem delu in podpori zveze, tako tudi v prihodnje,« je poudaril Škoberne.

Aleš je svojo življensko družico Mireille spoznal v Franciji, na EP v St.Vulbasu. Tudi ona je bila vrsto let francoska reprezentantka. Torej, našla sta se dva prava. Njegovi kratkoročni cilji:

»Na prvenstvu stare celine v Pazinu bomo zagotovo konkurenčni za kolajne v vseh šestih disciplinah. Težko bo ponoviti enkratni dosežek iz Felter, vendar želimo ostati med najboljšimi.«

Tudi Aleš se zavzema za stalno delo z mladimi, kajti le to lahko obrodi sadove in bomo še naprej konkurenčni najboljšim reprezentancam na svetu. Seveda je pomemben tudi tekmovalni sistem v najmočnejši slovenski super ligi, v kateri trenutno ni dovolj močnih klubov. Na srečo so reprezentanti v tujih v kakovostnih ekipah.

»Mednarodna zveza FIB, tudi zaradi pomanjkanja finančnih sredstev, ne sledi razvoju športa, kriza bo še nekaj časa trajala zaradi recesije doma in v svetu,« meni Škoberne, ki je pri mednarodni zvezi, skupaj z Italijanko Lauro Trova, član komisije, v kateri so bivši športniki in imajo večkrat kakšno koristno pripombo.

Tadeja Sodec

Rojena: 25.7.1989

Klub: Krim

Bivališče: Škrilje

Kolajne

Z – 2006 SP Wenzhou, natančno zbijanje

B – 2006 SP Wenzhou, klasično

B – 2009 SP Bevagna, dvojice (z Nino Novak)

B – 2010 SP St.Vulbas, štafeta (z Nino Sodec)

B – 2012 EP Rogaška, štafeta (z Nino Novak)

B – 2012 EP Rogaška, krog

Tadeja je bila najprej rokometašica Krima. Ker se pozimi ni mogla udeleževati treningov, se je odločila za balinanje, ki ji je najprej odvzelo manj časa.

»Imela sem srečo, da sem hitro dojela in osvojila tehniko in že po dveh letih treninga prišla v reprezentanco.« Je ena najuspešnejših slovenskih igralk, saj ima doslej ima v žepu že šest kolajn s treh svetovnih in enega evropskega prvenstva pri nas v Rogaški Slatini. Že večkrat je bila balinarka leta.

Najboljša slovenska balinarka o nadaljnjem razvoju ženskega balinanja: »Menim, da žensko balinanje ni enakovredno z moškim. Veseli nas, da se je v naše delo vključil Aleš Borčnik, nam pomaga in kaže skrivnosti 'brzinca' ter opozarja na posebnosti v štafeti. Ne vem še, kaj bom igrala na svetovnem prvenstvu v Turčiji, vsekakor pa, si želim odličje, čeprav bo konkurenca spet huda, saj stalno zelo napredujejo tudi eksotične dežele, kot sta denimo Alžirija, Turčija... «

Tadeja je absolventka ekonomske fakultete v Ljubljani. V zadnjem času ima poleg balinanja še en hobi – sprehodi s psičkom. V ženskem balinanju je premalo podmladka. Pričakuje pa, da bo peščica mladih igralk le dobila priložnost na mednarodnih tekmovanjih in si tako nabrala potrebne izkušnje. Neizpolnjena želja: Da bi enkrat videla balinarsko tekmo na televiziji!

Nina Novak

Rojena: 11.9.1986

Klub: Krim

Bivališče: Mirna

Kolajne

B – 2009 SP Bevagna, dvojica (s Tadejo Sodec)

B – 2011 EP Rogaška Slatina, štafeta (s Tadejo Sodec)

B – 2012 EP Rogaška Slatina, hitrostno zbijanje

Na balinišče jo je pripeljal oče. Najprej je imela raje badminton, ker je to paradni šport Mirne. Balinati je začela za mirensko moško ekipo, pred dvanajstimi leti pa je po spletu okoliščin prišla na Krim, kjer igra še danes. Zadnje čase se najboljše znajde v hitrostnem zbijanju (rekord 37 točk), rada nastopa tudi v klasični igri in v štafeti (z Nino Sodec sta zadeli 44 krat).

Nina o prihodnjih športnih ciljih: »Z mislimi smo že na SP v Turčiji. Zanj smo se pošteno pripravile in veliko pričakujemo. Sicer pa je položaj ženskega balinanja pri nas slab. Za nas je to hobi, za katerega nismo plačane in se ne moremo primerjati z moškimi. Zavora napredku je neločevanje upokojenskega in športnega balinanja. Na ta račun trpijo predvsem tehnične discipline, hkrati pa ne moremo pritegniti mlajših igralk, ki so ključnega pomena za nadaljnji razvoj.«

Nina je znala ves čas usklajevati šport in študij. Lani septembra je končala magistrski študij politologije in je od takrat zaposlena. Poleg balinanja ima rada še ostale hobije – tek, hojo, njen ljubljenec je tudi pes. Kot zanimivost: v Krimu imajo večkratne državne prvakinja in že zmagovalke evropskega klubskega pokala vse enake krogle. Če jih katera morda po naključju kdaj pozabi...

Ana Vorih

Rojena: 30.7.1995

Klub: Krim

Bivališče: Ljubljana

Kolajna

Z – 2011 EP Rogaška Slatina, natančno zbijanje

Nosilka zlate kolajne v natančnem zbijanju s prvega evropskega prvenstva v Rogaški Slatini je bila najprej 'v rokah' trenerja Davida Letnikovskega v klubu Polje, ki jo je naučil balinarskih osnov. Ker je ekipa tam kmalu 'ugasnila' so jo pripeljali na Krim, kjer je od leta 2008. Enkratno se je vključila v trening v novi 'klapi', značilno zanjo je bilo, da je igrala lahkotno brez pretiranega naprežanja. Ker je hitro rasla, se ji je to kasneje poznalo pri bližanju.

Na svetovnem prvenstvu v Turčiji bo z ostalimi tremi igralkami spet na zelo hudi preizkušnji. Do začetka je še kar nekaj časa, selektor bo po sklepnih pripravah potegnil zadnjo 'potezo' in odločil, v kateri disciplini bo nastopila. Dosežek s prvenstva stare celine bo seveda zelo težko ponoviti, saj gre za zbijanje pozicij, v katerem je rezultat odvisen od dneva. Sicer pa si naša dekleta skupaj z Ano želijo osvojiti čim več dragocenih odličij.

Dijakinja srednje zdravstvene šole v Ljubljani si želi kasneje specializirati kot fizioterapevtka. Ob balinanju tudi rada petanka. Njeni konjički? Je premalo prostora, da bi vse našteli. Zelo rada ima živali, pri njej doma so papiga, kuščar, pes... in še kakšno smo pozabili.

Denis Vidmar

Rojena: 15.2.1985

Klub: Krim

Bivališče: Ljubljana

Z Nino Sodec sta bili sošolki od prvega razreda naprej in nič čudena ni, da jo je pripeljala v balinarsko dvorano na Rakovniku. V ljubljanskem klubu, kjer je še danes, se je zelo dobro počutila od vsega začetka zaradi dobre družbe. Takoj se je posvetila bližanju, resno vadila in na Krimu ostala. »Od naših disciplin mi je še najbolj pri srcu natančno zbijanje, v katerem je moj najboljši rezultat 29 točk.«

V svoji vitrini hrani pet pokalov za naslov državne prvakinja. Od leta 2005 naprej je po dva naslova osvojila v klasični igri in v natančnem zbijanju, po enkrat je bila najboljša v Sloveniji v bližanju in zbijanju v krog. Za njo je nekajletni reprezentančni staž. Po prvem evropskem prvenstvu v Rogaški Slatini, kjer se ji ni izšlo po načrtih, že komaj čaka na nov velik izziv – svetovno prvenstvo v Turčiji. »Za enkrat še čakam na odločitev selektorja Milana Bozovičarja o tem, katero disciplino mi bo namenil. Najraje bi tekmovala v zelo zahtevnem in nepredvidljivem natančnem zbijanju, v katerem si želim prvega odličja. Moj dosednji trud in prizadevnost na balinišču bi rada poplačala na ta način. Prepričana sem, da bo naša reprezentanca uspešna tudi na tem velikem tekmovanju. Konkurenca ne počiva, napredujejo tudi reprezentance iz afriških držav. Zagotovo se bomo veselile novih uspehov.«

Denis je pridna študentka in ta čas, ob balinanju seveda, namenja predvsem magisteriju na Fakulteti za družbene vede – smer kulturologija. V njej je tudi nekaj umetniške žilice. Ne samo, da rada hodi naokoli s fotoaparatom in išče zanimive motive, temveč čisto sama, ko ima dovolj miru, ustvarja tudi na drug način - s slikanjem in risanjem.

Milan Bozovičar, selektor

Rojen: 29.7.1954

Bivališče: Dobrova

V balinarski šport se je vključil na Brezovici, doslej igral še za Dobrovo, Zarjo in Krim. Potem ko je selektor mladincev David Letnikovski ponudil odstop s te funkcije, jo je prevzel za eno leto. Pred tremi pa je bil imenovan za selektorja naše ženske reprezentance, ki jo uspešno vodi. Delo z balinarkami je specifično, vendar z njimi najde ustrezen stik in sta zadovoljni obe strani.

Ves čas si prizadeva izboljšati njihovo igro, veliko pa si obeta tudi od nove strokovne okrepitve Aleša Borčnika. Diplomant Fakultete za šport pomaga pri pripravi treningov in izvedbi hitrostnega in štafetnega zbijanja. To je novost, ki bo našim reprezentančnim kandidatkam zanesljivo koristila.

»Predvsem si želimo, da bi dekleta v tej disciplini izboljšala telesno pripravljenost in moč, da bi dosegala

več ali manj konstantno število metov v obeh tehničnih disciplinah in pri tem ne bi bilo več velikih nihanj,« je Milan povedal o novih prijemih z našimi najboljšimi tekmovalkami, ki jih tudi letos čakajo nove zahtevne naloge na svetovnem prvenstvu v Turčiji. Selektor načrtuje, da bosta z Borčnikom obiskovala naše klube, poizvedovala po talentiranih mladih igralkah, ki imajo telesne sposobnosti in ustrezno sposobnost gibanja za omenjeni disciplini. Potrebno je misliti na prihodnost slovenskega ženskega balinarskega športa.

V dekleta ima Bozovičar neomajno zaupanje. Dela z njimi se je lotil zelo natančno in vztrajno, na vsakem velikem tekmovanju pa želi 'iztisniti' čim več. Po zlati kolajni Ane Vorih na prvem evropskem prvenstvu v Rogaški Slatini in treh bronastih Tadeje Sodec in Nine Novak, so ambicije velike tudi pred svetovnim prvenstvom v turški Manisi.

»Pripravili se bomo maksimalno, dekleta morajo biti v vrhunski formi. Odločno se bomo podali v boj na kolajne in prepričan sem, da jih bomo nekaj osvojili. Morda imajo naše igralko največ možnosti v hitrostnem zbijanju in štafeti, v natančnem je zadnji uspeh težko ponoviti, saj gre za zelo nepredvidljivo disciplino, ki jo je težko 'natrenirati'. Marsikaj lahko doseže tudi dvojica, lahko smo uspešni tudi v ostalih dveh disciplinah – klasični igri in krogu,« se nadaja selektor slovenske reprezentance.

Seveda ob tem vseskozi razmišlja, kako v prihodnje vključiti v našo izbrano vrsto tudi nekaj obetavnih mladih igralk, ki še nimajo potrebnih izkušenj za pomembna mednarodna tekmovanja. To je nujno potrebno za nadaljnji razvoj ženskega balinanja.

Igor Šircelj

Rojen: 27.5.1989

Klub: Lokateks Trata

Bivališče: Kuteževo

Kolajni

S – 2010 SP Reka, štafeta (s Petričem)

B – 2009 SP Nica, krog

V balinarski družini Šircelj je najmlajši Igor prodril v ospredje že kot deček in mladinec, postal slovenski reprezentant in prvo odličje osvojil na mladinskem SP v Italiji leta 2006. Za 'balince' ga je navdušil brat David na balinišču v Kuteževu. Potem je tam balinanje zamrlo in je nadaljeval v Zabičah. Bil je na kratko še v Krimu, pred dvema letoma je odšel v Škofjo Loko. »Lokateks Trata je najbolje organiziran klub,« pravi Igor, ki bo poskušal osvojiti kolajno na tudi na SP za igralce do 23. leta v Franciji.

»Z Matejem Kavčičem jo pričakujeva v štafetnem zbijanju. Morda bo še kakšna v ostalih dveh disciplinah.« Sicer pa mu je najljubša klasična igra, rad igra tudi kot zbijalec v dvojici. Jeseni bo spet v klopih na Fakulteti za elektrotehniko v Ljubljani. Poleg balinanja ga zelo zaposluje tudi

glasba, natančneje nastopa v ilirsko-bistriškem ansamblu 'Osminka', v katerem igra kitaro. Vsak konec tedna, ko ni balinarske sezone, je zelo zaposlen...

Klemen Sosič

Rojen: 19.8.1989

Klub: Hrast

Bivališče: Dol pri Vogljah

Kolajna

B – 2011 SP St.Vulbas, klasično

Prve ljubezni – košarke še ni pozabil, vendar jo je po šestih letih treninga zapustil zaradi šole, ker je bilo preveč naporno. Oče Iztok je bil 'glavni' balinar v vasi Repentabor in ga je hotel Klemen na vsak način posnemati. Ko je tam zamrlo, je odšel v Rovno in je bil gleda na potrebe kluba predvsem bližalec. Potem je odšel v današnjega superligaša Hrast iz Kobjeglave. Na svetovne prvenstvu v Eybensu bo nastopil v natančnem zbijanju:

»Pričakujem odličje, čeprav je to zelo zahtevna disciplina, neke vrste loterija. Enkrat si ti lahko posreči vrhunski rezultat, v drugem nastopu lahko hitro 'kiksneš'. Menim, da bo v Franciji 'padla' še kakšna kolajna, saj sta zanjo kandidata tudi Igor in Matej v hitrostnem zbijanju in štafeti. Upam, da ob Italijanih, Hrvatih in Francozih ne bo kdo

presenetil iz ozadja, kar je pogost pojav na velikih tekmovanjih. V zadnjem času napredujejo tudi tisti balinarji iz bivše skupne države,« poudarja Primorec, ki je že osvojil prvo kolajno na SP v kategoriji do 23.leta v klasični igri.

Sicer je Klemen študent ljubljanske Fakultete za šport in se bo kasneje bržkone posvetil pedagoškemu delu ali celo trenerstvu.

Matej Kavčič

Rojen: 1.3.1993

Klub: Tržič

Bivališče: Tržič

Kolajne

B – 2009 SP U-18 Nica, hitrostno zbijanje

S – 2010 SP U-18 Reka, krog

B – 2010 SP U-18 Reka, dvojice (s Kosirnikom)

B – 2011 SP U-18 St.Vulbas, štafeta (z Urbančičem)

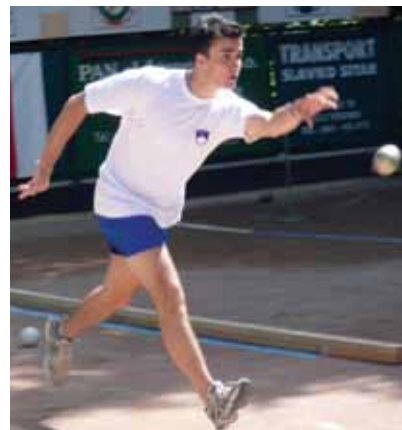
Ker balina tudi oče Dušan, je tudi pri Mateju že zgodaj obveljal pregovor: »Jabolko ne pade daleč od drevesa.« Vse se je začelo v Bistrici pri Tržiču, potem je zaigral v moštvu Tržiča. Prvo kolajno (bronasto) je osvojil na mladinskem SP v hitrostnem zbijanju pred tremi leti. Ravno v tej tehnični disciplini je s pogostejšo in redno vadbo na treningih s selektorjem mladincev Antonom Kosarjem v zadnjem času zelo napredoval. Sposoben je zelo dobro odigrati tudi v krog, z Jako Kosirnikom sta zelo dobra dvojica.

Matej ima pred očmi Eybens in se pripravlja, da bi se v Franciji spet veselil novih uspehov:

»Moja pričakovanja se sučejo okrog dveh odličij v 'brzincu' in z Igorjem Šircljem tudi v štafetnem zbijanju. Prav tako si želim, da bi slovensko bero zaokrožil še Klemen Sosič v

natančnem zbijanju. Tako bi se vsi vrnili domov z dragocenostjo okrog vratu.«

Matej obiskuje Tehnični šolski center v Kranju, kjer ga posebej zanima računalništvo.

Pavel Švara, selektor

Rojen: 22.6.1943

Bivališče: Postojna

Pavel Švara je aktivni član BD Postojna, v katerem deluje več kot trideset let. Dolga leta je uspešno igral v postojnskem Železničarju, bil je član takratne reprezentance bivše države in na ekipnem evropskem prvenstvu v Ljubljani leta 1986 osvojil bronasto kolajno. Le med leti 1985 in 1993 je kariero dopolnjeval v ljubljanskih klubih Polje in Brdo, s prvim je bil jugoslovanski, z moštvom Brda pa slovenski državni prvak. Ko je končal z aktivnim igranjem, je prevzel vodenje prve postojnske ekipe, ki se je kmalu uvrstila v super ligo in trikrat osvojila 3.mesto. Leta 1993 je v Postojni začel s šolo balinanja, katero vodi še danes. V njej je s kakovostnim delom vzgojil kar nekaj odličnih balinarjev, tudi nosilcev kolajn na svetovnih in evropskih prvenstvih. Ima licenco trenerja balinanja, je pa obenem

tudi dolgoletni reprezentančni selektor (ta čas dečkov in mlajših članov). Pavel Švara je bil pobudnik za organizacijo šole balinanja BZS. Njegovo delo je med drugim tudi vzgoja strokovnih kadrov, ki pripomorejo h kvalitetnejšem delu v klubih. Športna pot Pavla Švare je dolga, uspešna in prepoznavna.

Švara je selektor dveh slovenskih reprezentančnih selekcij – dečkov in mlajših članov. O ciljnih slednjih:

»Na svetovnem prvenstvu za U-23 v francoskem Eybensu imamo letos na programu tehnične discipline. Naš cilj je ena kolajna, najbližje je v hitrostnem zbijanju, morda tudi v štafeti. Natančno zbijanje je tako in tako vsakokrat velika loterija.«

Pavel rad potarna o sedanjem položaju slovenskega balinanja, ko gre za najmlajše.

»Mladi imajo odločno premalo tekem, vsaj s sosednjimi vrstniki bi se morali naši primerjati in obvezno igrati vsaj dvakrat letno. Denimo, vsaj s kakovostnimi Hrvati. Regijski centri niso zaživel in ne delajo, kot bi morali. Z redkimi izjemami. Veliki OBZ Ljubljana in Gorenjska sta po tej plati že nekaj zadnjih let zelo deficitarni in ne skrbita za naraščaj. S šolo v Rogaški Slatini je potrebno nujno nadaljevati, jo še programsko obogatiti in popularizirati. V njej mlade naučimo osnov bližanja in zbijanja.

Prav pa bi bilo tudi, da bi poenotili delo z njimi po klubih, kar je naloga strokovne komisije in komisije za mladino pri BZS.

Če bomo delo z najmlajšimi zanemarili, slovensko balinanje ne bo imelo prave prihodnosti.

Jaka Kosirnik

Rojen: 7.5.1995

Klub: Tržič

Bivališče: Tržič

Kolajni

S – 2010 SP Reka, klasično

B – 2010 Reka, dvojice (s Kavčičem)

Jaka ima pred hišo, torej pred nosom balinišče in nič čudnega ni, da se je kmalu začel ukvarjati s tem športom. V zadnjih letih je 'pobral' veliko naslovov državnega prvaka, štiri v konkurenci dečkov in šest med mladinci. Gre že za izkušenega mladega tekmovalca, ki je že osvajal odličja tudi na velikih tekmovanjih. Njegova disciplina je 'klasika', dijak tehničnega šolskega centra v Tržiču je zelo uspešen je tudi v ostalih disciplinah. V bližanju in zbijanju v krog ima osebni rekord 31 točk, visoko je že segel tudi v natančnem zbijanju.

Na svetovnem prvenstvu v Franciji bo bržkone igral v klasični disciplini in branil srebrno kolajno za zadnjega prvenstva na Reki. Tam je že osvojil bron tudi v dvojici z 'rojakom' Matejem Kavčičem, ki je že prerasel mladinsko starostno kategorijo.

»Boj za odličja v Eybensu bo zelo hud, konkurenca bo spet močna. Naši najhujši tekmeci bodo, tako kot ponavadi, Francozi, Italijani in Hrvati, zelo nevarni so mladi balinarji iz BiH, Srbije, Črne gore, vse boljši iz Tunizijci in Alžirci,« meni Jaka.

Damjan Urbančič

Rojen: 28.2.1995

Klub: Zarja

Bivališče: Brezje

Kolajna

B – 2011 SP St.Vulbas, štafeta (s Kavčičem)

Damjan je že kot krtkohlačnik zahajal na balinišče v Brezju. Seveda ga je najbolj pritegnilo zbijanje, ta šport mu je bil takoj všeč. Začel je balinati s šestimi leti, njegov prvi trener je bil sedanjí - Anton Kosar. Seveda ga je Tone najprej naučil tudi osnov bližanja in mu poskušal vcepiti v glavo balinarsko modrost – 'nihče ne bo zadel toliko krogel, kot jih boš približal'. Kljub vsemu je njegova specialnost postal 'brzinec', v katerem je počasi napredoval. Njegov rekord v tej disciplini je 36. Tekmovanj je po njegovem mnenju vsako sezono dovolj in veliko priložnosti za napredovanje. Če bo član slovenske reprezentance za svetovno prvenstvo v francoskem Eybensu, kjer bodo septembra mladinci tekmovali v klasičnih igrah, si želi: »Rad bi igral v dvojici kot zbijalec. Ne glede na to, kdo

bo sestavljal 'dvojko', pričakujem, da bomo konkurenčni vrstnikom in osvojili eno od kolajn. Veliko možnosti imamo tudi v klasični igri. Dva odličja bi zadovoljili naše načrte,« pravi balinar ljubljanskega kluba, ki bo jeseni obiskoval trgovsko šolo.

Bine Pevec

Rojen: 2.9.1995

Klub: Kranj

Bivališče: Kranj

Oče Sašo ga je peljal s seboj na balinišče in kmalu balinarsko 'zastupil', čeprav se je v začetku zapisal nogometu, v katerem ni ostal. Bine se spominja prvih balinarskih korakov, ko je kar tekmoval s samim seboj, da bi približal čim več 'lepih' krogel blizu balina. Seveda kasneje ni zanemarjal tudi ostalih disciplin, le bližanje in zbijanje v krog mu ni preveč 'dišalo'. Kar zadeva tehnične discipline ima rekord 25 točk v natančnem in 23 v hitrostnem zbijanju.

Šolo ob športu ne zanemarija in bo v novem šolskem letu sedel v klopi tretjega letnika kranjske Gimnazije. V zadnjem času je zelo napredoval in si bo poskušal izboriti mesto v reprezentanci za svetovno prvenstvo. Njegova pričakovanja so velika, prepričan je, da bi lahko pomagal osvojiti kolajno med

dvojicami. Seveda mu še manjka precej izkušenj, nekaj pa jih je nabral na zadnjih mednarodnih turnirjih. Tako v Švici, kot tudi na prizorišču bližnjega svetovnega prvenstva, čeprav igrišč v Eybensu ni uspel spoznati. Prireditelji najmočnejšega tekmovanja na svetu za starostni kategoriji mladincev in mlajših članov niso dovolili niti treninga v dvorani, kjer bo prvenstvo za U-18 letos v klasičnih disciplinah.

»Dobro bomo pripravljene, to pa je osnova za uspešen nastop v Franciji, od koder se naša reprezentanca ne bo vrnila domov brez vsaj enega odličja,« je optimist Bine ne glede na to, ali bo igral na SP.

Matija Povh

Rojen: 29.4.1997

Klub: Skala

Bivališče: Sežana

Tudi Matija je z bratom Gašperjem spoznal balinarski šport po sorodstvenih vezah. Na balinišče ju je pripeljal ded Darko Guštin, ki je bil reprezentat in nosilec odličij v bivši državi, dolgo vrsto let pa tudi uspešen selektor ženske in predvsem naše moške članske reprezentance. Med šestim in sedmim letom se je odločil, da bo resno začel, saj mu je bil ta šport zelo všeč, posebej ko je imel najprej v rokah manjše krogle. Potem je prišel 'pod komando' Jureta Rijavca, prav tako nekdanjega slovenskega reprezentanta, ki začel vztrajno delati z mladimi v sežanskem klubu Skala. Hitro je napredoval, v igri v krog ima najboljši rezultat 29, med dečki je že dosegel tudi 31 točk. Skupaj z Janom Zakrajškom so ga leta 2010 prvič razglasili za balinarja leta v konkurenci dečkov, najboljši je bil

tudi lani, kar je veliko priznanje. Matija hitro napreduje in seje že prebil na prag mladinske reprezentance.

»Morda bom udeleženec svetovnega prvenstva v Franciji. Želim si kolajno, to je cilj vsakega športnika na tako kakovostnem tekmovanju,« je bil odločen dijak Gimnazije v Sežani.

Sicer pa pravi, da je za balinanje vseeno pri nas premajhno zanimanje. Poznajo ga le balinarji, zato se mladi raje usmerijo v nogomet, rokomet in košarko ter še kakšne druge atraktivnejše športe, ki so bolj popularni. Sicer pa bo Sežančan v balinanju vztrajal, redno treniral in si prizadeval čim prej doseči prvih mednarodni uspeh, kot je že poudaril – odličje na svetovnem prvenstvu.

Jan Zakrajšek

Rojen: 15.7.1997

Klub: Postojnska jama

Bivališče: Postojna

Obisk balinišča s šolo na enem izmed športnih dni je bil 'usoden' za Jana, ki se je takoj odločil, da bo v množici ostalih športov poskušal nekaj doseči ravno v balinanju.

Vključil se je v postojnsko balinarsko šolo in se odločil, da bo redno treniral. Trikrat na teden je z vrstniki marljivo prihajal na treninge Pavleta Švare, poslušal njegove nasvete. Ko je poskušal na nekaterih tekmah preveriti, kaj se je naučil, mu je šlo kar dobro od rok. To je bila zanj nova vzpodbuda, seveda je najprej najraje zbijal.

Med vrstniki, še v konkurenci dečkov, je bil štirikrat državni prvak, dvakrat v igri v krog ter po enkrat v natančnem in štafetnem zbijanju.

Rad ima igro bližanja in zbijanja v krog, ki pokaže kompletnost igralca. Njegov osebni rekord na uradni tekmi je 26, na klubski dečkov je

dosegel tudi že 30 točk. Pred dvema letoma je bil razglašen za balinarja leta v konkurenci dečkov.

Seveda si želi, da bi nastopil že na letošnjem mladinskem svetovnem prvenstvu, vendar se hkrati zaveda, da je med mlajšimi in bo imel še dovolj priložnosti v prihodnjih letih.

Pravi, da je balinanje med slovenskimi športi bolj v senci, širša javnost ga premalo pozna. Treba bi ga bilo približati gledalcem, to pa je možno na najučinkovitejši način, da ga vidijo na malih zaslonih. Šele takrat bi spoznali za katere zanimive discipline gre. Še vedno pogaša nekaj več mednarodnih tekmovanj, na katerih bi se primerjali s tujimi igralci in si pridobili še več izkušenj.

Lan Timotej Ličan

Rojen: 5.7.1996

Klub: Zabiče

Bivališče: Zabiče

Lan Timotej, za prijatelje 'Timi', je priden dijak Srednje gradbene šole v Ljubljani.

»Še en mlad balinar ima priimek Ličan, on je Andraž pa nisva nič v 'žlahti',« je povedal Zabičan, ki je bil na eni od tekem super lige in se takoj – skupaj z Andražem, pridružil rednim treningom in začel 'srkati' balinarsko znanje pri Davidu Širclju, ki je bil tudi njun učitelj.

»Hitro sem napredoval, to me je še bolj 'pogrela', postal sem pravi balinarski 'fan' in krogel nisem hotel izpustiti iz rok. Začel sem z atraktivnim zbijanjem, kaj kmalu pa so me podučili, da je zelo pomembno tudi bližanje. Ker je dijak v Ljubljani seveda trenira v našem glavnem mestu, pri Antonu Kosarju na Zarji.

»Brez težav usklajujem balinarske obveznosti ter treninge s šolo,

zaenkrat mi gre oboje zelo dobro.« Povedal je še, da je tudi v klubu Zabičah kar nekaj mladih, delo z njimi pa je nujno, če hoče balinanje v tem koncu Slovenije še napredovati. Hrepeni po nastopu v slovenski reprezentanci na skorajšnjem SP kot vsi ostali reprezentančni kandidati.

»Seveda bi rad čim prej preveril z vrstniki iz tujine, koliko zmorem na velikem tekmovanju, med najboljšimi mladimi igralci na svetu. In poskušal čim prej nekaj osvojiti, kar bi mi veliko pomenilo pri vztrajanju na balinarski poti.«

Anton Kosar, selektor

Rojen: 22.1.1963

Bivališče: Ljubljana

Mislil je, da bo njegova športna pot ves čas povezana z nogometom. To mu je preprečila poškodba in je kmalu našel sedanji šport na balinišču v Stožicah. Igralska kariero je nadaljeval v Zarji, igral še za ljubljanski klub Polje ter Polje-Balinček, odšel potem v Milje-TELO, Center Kranj in se vrnil nazaj – v Zarjo.

Reprezentančni selektor mladincev je tretje leto, odločil se je za to nezahvalno nalogo, ker je delal z mladimi v klubu – Miha Lazar, Rok Horvat, sedaj Damjan Urbančič so, denimo njegovi 'izdelki'. Zanimljiv odnos do dela z mladimi v LOBZ ga zelo moti, ker se zaveda poslanstva in morebitnega napredka. Že nekaj časa je namreč v mladinski konkurenci v Sloveniji generacijska 'luknja', ker so klubi v nekaterih območnih zvezah delo z mladimi v

prejšnjih letih zanemarili.

Prijavil se je na razpis BZS in pred tremi leti postal selektor slovenske mladinske reprezentance. Lotil se je dela zelo natančno, z mladimi vadi tudi izven 'uradnih' programov priprav. Organizira učenje v 'kampil' in skupaj s sodelavci poskrbi tudi za ustrezno telesno pripravo fantov, ki je posebej pomembna za disciplino hitrostnega zbivanja in tudi sicer v naporsem balinarskem športu, ko je treba dnevno igrati in zdržati tudi več 'partij'. V treh letih je bil slovenskimi mladinci zelo uspešen, kar dokazuje pet odličij na SP.

Letos je v ospredju mladinsko svetovno prvenstvo v Franciji v klasičnih disciplinah.

Priprave so bile temeljite in ni ničesar prepuščeno naključju. Cilj je jasen:

»Moramo osvojiti vsaj eno kolajno. Odkrito vam povem, da jo pričakujem v klasični igri. Menim, da smo zelo blizu odličju tudi v konkurenci dvojic. Če bo še tretja, bo plan presežen,« pravi Anton pred letos najpomembnejšim nastopom in že nestrpno čaka veliko tekmovanje.

Seveda ima vizijo razvoja mladinskega balinanja.

»Samo delo!« – je njegova parola. Sicer pa bi morali na posameznih balinarskih področjih po Sloveniji na balinišča povabiti šolarje, jim pokazati male krogle in balina ter jih animirati za ta šport. Tega se v klubih premalo zavedajo, čeprav finančnih sredstev ta čas ni v izobilju. Z dobro voljo pa se le da tu in tam najti kakšnega pokrovitelja, ki bi 'pokril' stroške skupnih treningov.

»Poleg tradicionalne balinarske šole v Rogaški Slatini moramo v zvezi poskrbeti, da bomo otrokom ponudili še nekaj več, da bo potem kakšen iz skupine ali generacije, kar je zadovoljiv odstotek, le ostal v balinarskih vodah,« meni Ljubljančan.

Simon Požar

Rojen: 5.10.1998

Klub: Skala

Bivališče: Povir pri Sežani

Njegovi balinarski začetki so bili na igrišču in v klubu v Povirju. Kmalu je začel trenirati v Sežani in je prišel tako v roke tamkajšnjega trenerja mladih v Skali Jureta Rijavca. Zdelo se mu je zelo v redu, seveda pa ga je takoj pritegnilo zbijanje. Kmalu je ugotovil, da se bo moral posvetiti tudi treningom osnov in elementov bližanja, saj ta šport ne pozna polovičarstva, ko gre za klasično igro, krog in igro dvojic.

V reprezentanci dečkov je nastopal v hitrostnem zbijanju in ravno na mednarodnem tekmovanju v Postojni dosegel svoj najboljši izid (30 točk). Tekmoval je tudi v štafeti. Tudi pred njim je še lepa balinarska prihodnost, kar poudarja tudi selektor reprezentance Pavel Švara: »Zanj trdim, da je velik talent in med najbolj obetavnimi mladimi igralci. Očitno je, da hoče nekaj doseči in

zelo rad sprejema koristne napotke trenerja. Upam, da bo v prvem moštvu Skale dobil priložnost, kajti tako bo zelo napredoval. Že na zadnjih reprezentančnih pripravah je v kratkem času napravil pravi 'skok' v hitrostnem zbijanju. Iz dvajsetih točk na treningu se je v nekaj dneh povzpел na 30 na uradni mednarodni tekmi. Le tako naprej!«

Gašper Povh

Rojen: 7.7.2001

Klub: Skala

Bivališče: Sežana

Tisti, ki pozorno opazuje Gašperja ko balina, si ne more kaj, da mu ne bi zaploskal, tudi ko mu ne gre najbolje od rok. Že sedaj v mladih letih ima navade 'velikih' balinarjev, ko gre za ustvarjanje vzdušja. Ob zadeti krogli denimo, zna s pravo kretnjo pozvati gledalce naj ga vzpodbujajo in podobno.

Z bratom Matijo, ki je član mladinske reprezentance, sta začela skupaj, saj ni hotel zaostajati za njim in je začel zahajati v dvorano v Sežano. Pred leti je treniral tudi nogomet, pa se je izpisal. Najprej je začel bližati, potem ga je Jure Rijavec v klubu začel učiti tudi zbijanja. Prihajal je na treninge in poleg tega 'naskrivaj' še sam vadil. Ponavljal je vaje s treningov, ker je hotel čim hitreje napredovati. »V Skali imajo posluh in se zavedajo, da je delo z mladimi zelo pomembno. Treniram skupaj s Timom Drožino in

Kevinom Černigojem,« je predstavil Gašper balinarska kolega, prav tako mladeniča s katerima se trudi, da bi izboljšal izmet krogle.

»Gašper je že precej stabilen igravec za svoja leta. Nič ga ne spravi s tira, niti nasprotnik, niti zavržena ali zgrešena krogla pri zbijanju. Ima pravi karakter in pristop do dela, rad posluša in si tudi marsikaj zapomni. Zna razmišljati o napakah, igra vedno bolje in prepričan sem, da bo še napredoval,« je zapisal v svoj selektorski zvezek Pavel Švara.

Pohvalil je še sežanski klub, v katerem zelo dobro delajo in se nadeja, da bodo na ta račun želi uspehe v naslednjih letih.

Žan Kocina

Rojen: 27.8.1998

Klub: Goriška brda

Bivališče: Medana

Žan je osvojil naslov letošnjega državnega prvaka v bližanju in zbijanju v krog. Ko je bil star nekaj več kot sedem let, ga je, tako kot večino mladih, oče pripeljal na balinišče.

»Igra mi je bila zelo zanimiva in sem se takoj odločil, da bom tudi sam začel 'premetavati' krogle po peščenem igrišču. Poleg očeta me je tudi stric Zarjan vzpodbujal in pomagal pri učenju tehnike zbijanja in bližanja, kar v začetku ni tako enostavno,« trdi Žan, ki se zaveda da mora odpraviti še kakšno napako in je zato tudi redni udeleženec balinarske šole v Rogaški Slatini.

»Skoraj vsak teden sem štirikrat na balinišču in zelo rad igram. Imam občutek, da je pri nas v Goriških brdih pravi balinarski razcvet, zanimanje za ta šport narašča.« Poleg igre v krog, njegov najboljši

izid je 22, zelo mu je pri srcu tudi klasična igra, tu in tam se preizkusi tudi v štafeti.

Selektor Pavel Švara o Žanu:

»Fant je v redu, balinarsko napreduje iz dneva v dan. Veliko podporo ima v starših in tudi v svojem klubu, kar je zelo pomembno za napredek. Z rednimi treningi mora nadaljevati in več pozornosti nameniti tudi telesni pripravi. Na ta način bo pridobil na vzdržljivosti in bo lažje kos zahtevnim nalogam na igrišču, ker ga po tej plati sedaj včasih 'zmanjka'.«

Žan Sodec

Rojen: 15.8.2000

Klub: Krim

Bivališče: Škrilje

Je mar kaj čudnega, če se je Žan, ob starših, sestrah Tadeji in Nini, ki so bili stalno na peščenih igriščih na Krimu, prav tako odločil, da bo balinal.

Začel je pri Davidu Letnikovskemu v Polju pred petimi leti, potem pa nadaljeval v klubske dvorani na Rakovniku.

»Predvsem sem se zgledoval po sestrah, ki sta že bili reprezentantki in zelo uspešni na svetovnih prvenstvih, saj sta osvajali kolajne. Opazoval sem ju in mi je bilo balinanje takoj všeč. Sklenil sem, da bo v njem ostal in vztrajal,« govori Žan o svojih prvih balinarskih korakih.

V reprezentanci dečkov je odigral prve mednarodne tekme na postojnskem četverboju v dvojici proti vrstnikom iz Monaka, Italije in Hrvaške.

»V ekipi se dobro razumemo,

znajdemo in je 'kul'. Pogrešamo pa več mednarodnih dvobojev.«

Žanovi najboljši rezultati so - natančno zbijanje 22 točk, krog - 20. Je dijak sedmega razreda osnovne šole na Igu, želi si, da bi balinarsko napredoval.

Zanj selektor Pavle Švara pravi:

»Fantič bo zelo napredoval, če bodo v ljubljanskem klubu z njim še več delali pod strokovnim nadzorom. Le na ta način bo odpravil kakšno napako pri metu in zbijanju. Pričakujem, da bo še izboljšal svojo igro in ostal med najboljšimi slovenskimi mladimi igralci ter tako ostal član državne reprezentance.«

Nik Švara

Rojen: 1.8.2000

Klub: Postojnska jama

Bivališče: Postojna

Nik je eden najmlajših članov slovenske reprezentance dečkov. Ded Pavel, ki ga je večkrat peljal s seboj na balinišče, je pri njem kmalu opazil talentiranost. Vnuk je bil tudi zelo vztrajen in ni odnehal v svoji nameri, da bi tudi sam balinal.

Ko je preizkusil manjše in lažje krogle, mu je bila igra takoj všeč in vsaj trikrat na teden je začel redno vaditi.

»Včasih še bil kar malce tečen, ko sem silil v balinarsko dvorano, pa mi ni žal,« pravi mladi Postojnčan, ki je iz meseca v mesec napredoval.

Najbolj všeč mu je klasična igra, v kateri je letošnji državni prvak, najboljši v Sloveniji je bil lani v natančnem zbijanju. V bližanju in zbijanju v krog ima osebni rekord 26, v natančnem zbijanju je na tekmi dosegel že tudi 23 točk.

»Ne bom odnehal, sem zelo vztrajen

in prizadeven, saj se zavedam, da brez tega ne morem izboljšati svoje igre,« je prepričan Nik, ki je na igrišču med 'partijo' včasih malce preveč nejevoljen. Ko mu ne gre najbolje, ga za kratek čas 'prime' jeza, postane malce trmast in ga je potrebno umiriti. Nič posebnega – kot pri vseh mladih igralcih.

Zaveda pa se, da je njegov napredek odvisen od tega, koliko bo vadil in poslušal svojega učitelja in trenerja. Z Ljubljčanom Žanom Sodcem sta se na mednarodnem turnirju v Postojni lepo ujela v dvojici in dopolnjevala. Sicer pa se za njegovo marljivost in potrpežljivost ni treba bati.

Blaž Janev

Rojen: 2.2.1998

Klub: Postojnska jama

Bivališče: Postojna

Če ne bi bilo deda Ordanča, Blaž ne bi začel balinati že v tretjem razredu osnovne šole. Kot vsakega mladega ga je najbolj privlačilo zbijanje. Pri tem je imel kar nekaj napak, saj je bil bolj samouk in ni bilo nikogar, ki bi ga 'popravljaj'.

Potem ga je vzel v roke Pavel Švara in mu poskušal odpraviti najpogostejšo napako – skoraj ustavljanje pred črto pri izmetu, namesto da bi stekel, kar je sicer 'razvada' številnih balinarjev. Pri mladih jo je moč hitreje popraviti. Treniral je trikrat do štirikrat tedensko in se nekako prebil v našo reprezentanco.

»Imamo zelo nadarjeno generacijo, dobro se med seboj razumemo. Škoda je le, da imamo premalo tekmovanj na mednarodni ravni in le redko lahko preverimo, koliko zmoremo v primerjavi z ostalimi. Zadnji mednarodni četverboj v

Postojni je pokazal, da nas predvsem prekašajo Hrvati. Menim pa, da jih bomo kmalu 'ujeli', seveda samo s trdim delom,« pravi Blaž, ki ima v hitrostnem zbijanju rekord 24 točk, v bližanju in zbijanju v krog pa 25. Jeseni bo stopil v deveti razred postojnske osnovne šole.

Selektor Švara ga je takole predstavil: »Fant ima nekaj pozitivnih lastnosti in bi lahko postal dober balinar. V prihodnje bo moral veliko več delati, prisluhniti nasvetom in se osredotočiti na svojo igro. Sicer bo zaostal za vrstniki.«

Jan je letos osvojil naslov državnega prvaka v natančnem zbijanju.

61 let

Balinarske zveze Slovenije

SLOVENIJA

2012